

OVER SPRING

Anmeldelse: Synssansen manipuleres til gameboy-musik og akrobatik

[Anmeldelser, Kultur](#) - af: [Lisa Amtoft Jensen](#)

7. februar 2013 16:11

Foto: Per Morten Abrahamsen

Du går ind i en mørk teatersal, indtager din plads, og i de næste 50 minutter kan du vælge at overgive dig til et fremmed univers eller at tænke på noget helt andet. Gæstespillet *The Room*, som i de kommende dage bliver opført på den aarhusianske dansescene Bora Bora, kræver opmærksomhed og fantasi fra publikum. Uden et eneste ord bliver en hel del sagt igennem bevægelser, musik og visuals, og vi bliver inviteret ind i et sceneunivers, der emmer lidt af Nintendo-land, synsbedrag og saltomortaler.

Esther Wrobels koncept bag *The Room* handler om at undersøge, hvad animation og vertikal dans kan gøre i sammenspil, og hvor mange forskellige "virkeligheder" vi kan opleve i et lille rum. Danseren Esther og cirkusartisten Milou af Lézartikal hænger en stor del af forestillingen i snore fra loftet, hvor de skaber forskelligartet luftakrobatik samt udtryksfulde bevægelser med udgangspunkt i de visuals, der kan ses på væggen i baggrunden.

Den vertikale væg i baggrunden kommer hurtigt til at virke som et ekstra gulv eller et tre-dimensionalt rum.

Uden videre godtager mine øjne manipulationen, og det fungerer godt og overbevisende med animationernes og dansens fælles synsbedrag, der effektivt leger med, hvordan vi opfatter et rum.

Komponist Camilla Barratt-Due står bag forestillingens retro og elektroniske soundtrack, som vækker minder til Nintendo gameboy og gamle konsolspil. Spil-associationerne i soundtracket bliver fulgt op af de to artisters bevægelser. Den ene artist springer rundt i det forestillede tre-dimensionelle rum som en anden Lara Croft, flere gange udtrykker artisterne sig igennem mekaniske bevægelser, og når de lander på gulvet i "the room", siger det så 'tung' en lyd, at det også virker som en reference til de gamle spil.

Foto: Per Morten Abrahamsen

Da forestillingen udfolder sig igennem bevægelser, musik og visuals – der forestiller rum, gulvflader og vægge – er der i høj grad elementer i forestillingen, som er overladt til fri fortolkning, så det vil nok være en fordel, hvis du kan lide at bruge din fantasi, – hvis du altså ikke synes, at det er nok at se på artisternes yndefulde bevægelser.

The Room er en relativt kort forestilling på knap 50 minutter, hvor vi møder små narrativer sammen med smukke bevægelser og et retro soundtrack. Konceptet bag og synsbedraget er virkelig interessant, og fungerer rigtig godt, men indimellem lugter det hele en smule for meget af at være et projekt, der primært vil undersøge, hvad der virker på den front. Selvom artisterne er dygtige, savner jeg indimellem den virkelig imponerende akrobatik i forestillingen. Generelt er *The Room* dog ikke et helt dårligt bud at bruge 50 minutter af sin aften på, hvis man accepterer at gå ind i forestillingens fremmede univers for at blive manipuleret og fascineret.

The Room / Esther Wrobel – Lezartikal Cie

på Bora Bora koster 80 kr. for studerende, og der er stadig billetter at få til den sidste forestilling på fredag den 8. februar. Læs mere på [Bora Boras hjemmeside](#).

Af Lisa Amtoft Jensen